

Marts og April Maaned? Af Begivenhederne paa Amalienborg Slot Natten mellem den 3. og 4. April er der ikke kommet noget Referat i fuldstændig Form. Men det, vi ved lige op til denne Dag, og det, vi ved ogsaa efter denne Dag, er, at fra konservativ og fra Venstres Side lød det, at man ønskede at tage Stødet straks. Om man saa efter disse Begivenheder paa Amalienborg Slot er enedes om et eller andet, skal jeg ikke udtale mig om eller om, hvad der der er sket. Men jeg vil have Lov til at hævde, — og det ved det ærede Medlem Hr. Rode jo ogsaa saare vel —, at hele Kampagnen i April Maaned bl. a. stod paa, hvem der havde staaet længst imod; ogsaa i denne Sal drejede det sig om dette Spørgsmaal. Jeg vil altsaa have Lov til at hævde, at det konservative Parti, saaledes som det gennem hele denne Periode er blevet hævdet, stod i April Maaned mod den Aktion, som gik ud paa, at Ministeriet Liebe forsvandt. De Radikale og Socialdemokraterne stod sammen med de Personer, jeg før nævnte, hvoriblandt Etatsraad Glückstadt, paa, at Ministeriet forsvandt. Det er dette, hvorom jeg har sagt, at det er det eneste historiske Tilfælde i vort politiske Liv, hvor Storkapitalen har grebet aktivt ind, og det var det Tilfælde, jeg hentydede til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Ethvert æret Medlem her i Tinget, ogsaa de Herrer Socialdemokrater, er selvfølgelig, for saa vidt de har fulgt denne Diskussion, fuldstændig klar over, hvad det er, der tilsigtes fra det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Side. Det, det ærede Medlem tilsigter, er dette, at han vil føre Objektet for min Karakteristik af og mine Udtalelser om Artiklen den 6. Oktober i „Social-Demokraten“ fra sig og „Social-Demokraten“ over paa Hr. Lorentzen. Det er det, det ærede Medlem vil, men jeg følger ikke det ærede Medlem der. Om min Mening om Hr. Lorentzens Forhold til denne Artikel skal jeg udtale mig senere hen paa Dagen, naar jeg faar Ordet. Her hævder jeg, at min Karakteristik gjaldt det ærede Medlems Journalistik og gjaldt hans Blads Journalistik, og jeg fastholder i et og alt, hvad jeg i saa Henseende har udtalt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Stillingen er den, at det er Hr. C. A. Lorentzen, der offentlig fører Ansvaret for Artiklen over paa sig selv, idet han i en offentlig Erklæring, der nu ogsaa er oplæst fra denne Talerstol, siger, at vor Artikel stammede fra Oplysninger fra ham og hans Medarbejdere og er i Overensstemmelse med Sandheden. Derefter har det ærede Medlem Hr. Fraenkel virkelig enten at bøje sig for Rigtigheden deraf og saa gøre Hr. Lorentzen og dermed ogsaa „Social-Demokraten“ en Undskyldning eller ogsaa fastholde sit Udtryk fra forleden. Jeg har spurgt ham om, hvad han vil gøre, men jeg har ikke faaet noget Svar derpaa.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil heller ikke svare mig paa mit klare og bestemte Spørgsmaal — han stiller ellers tilstrækkeligt af Spørgsmaal, som han forlanger Svar paa —, han har ikke svaret paa mit klare og bestemte Spørgsmaal, om han mener, at der bag et Angreb paa et Aktieselskabsbestyrelsesmedlem for Tantiemenydelse altid kan staa berettiget Mistanke om Skurkestreger og Svindel. Jeg vil gerne have Svar paa dette mit klare og bestemte Spørgsmaal. Saa fik det ærede Medlem endelig forklaret, hvad han havde sagt, nemlig at han vilde ikke diskutere den konservative Presses Referat i Dag fra Mødet i Aftes med mig, før jeg vilde diskutere „Social-Demokraten“s Referat fra Mødet i Aftes med ham. Det Ord, det ærede Medlem hæftede sig ved, var Ordet Hjælpeaktion. Det Ord staaer ikke i Referatet, men i en redaktionel Indledning til dette Referat. Det Ord fastholder jeg paa det bestemteste, det Ord afkræftes ikke ved, at to Medlemmer af det konservative Parti havde meldt sig til Talerlisten før Ministrene og bedt om Ordet for korte Bemærkninger. De kendte min Tale, de kendte Kærnen i den og vidste, at den var af en saadan Art, at Ministrene *maatte* frem, og de kunde have en sørgelig Anelse om, hvorledes det vilde ende. Hjælpeaktionen var der, men den gik i Vandet og blev til en Fiasko af ganske samme Omfang som Ministrenes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller brugte i sin Tale den Vending, at han ikke var af dem, som straks vilde insinuere et eller andet. Jeg forstaaer af hans Fremgangsmaade i Dag, at det ærede Medlem derimod er blandt dem, som efter